

ΚΑΘΕΦΤΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΓΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΓΙΑΝΝΙΝΑ, ΑΠΡΙΛΗΣ 1986

ΑΡΙΘΜΟΣ 21

«ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

Συντάσσεται από Επιτροπή

Υπεύθυνος:

Το Διοικητικό Συμβούλιο του
Συλλόγου.

Γραφεία περιοδικού:

Καλούδη 8 — Γιάννενα.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Διεύθυνση για την εξυπηρέτηση του
περιοδικού «Καθρέφτης» - Άλληλογρά-
φεία.

Ουρανία Ν. Πραμαντιώτη

Κων) λεως 8 - Αντολή

Τηλ. 31183 - ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού Δρχ.: 400

Εξωτερικού-Δολ.: 20

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ --

— ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ:

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

δ Ταμίας του Συλλόγου

Λάμπρος Η. Βλάχης

Αγ. Κοράνη 19 Γιάννενα

Τη. (0651) 26154

6) ΑΘΗΝΑ:

Νικόλαος Δημασθ. Αλεξίου

Λάρνακας 33

ΤΗΛ. 8625872 - Τ.Τ. 220

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ουρανία Ν. Πραμαντιώτη

Δημήτρης Κ. Σιώτος

Αποστόλης Ι. Σιώτος

Κατά την τελευταία συνέλευση του Συλλόγου μας, και μετά από την αποχώρηση της μέχρι τώρα Συντακτικής Επιτροπής του «ΚΑΘΡΕΦΤΗ», πάρθηκε η απόφαση για τη συνέχιση της έκδοσης του περιοδικού μας από μια νέα Συντακτική Επιτροπή.

Έτοι μ' αυτό το τεύχος ανοίγει ένας καινούργιος κύκλος για το περιοδικό μας.

Με την ευκαιρία αυτή ξαναθυμίζουμε τους στόχους του που είναι:

—Η παρουσίαση των δραστηριοτήτων του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Αμπελοχωριτών και του Κοινωνικού Συμβουλίου του χωριού μας.

— Η καταγραφή και η συνέχιση της πλούσιας παράδοσής μας, και τέλος

— Οι απόψεις και οι ανησυχίες μας πάνω σ' όλα τα σύγχρονα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε εμείς και φίλοι του περιοδικού μας.

Για να πραγματοποιηθούν όμως οι παραπάνω στόχοι και το περιοδικό μας να γίνει ο καθρέφτης της μικρής μας κοινότητας, που είναι συγχρόνως και ένα μ' κρό κομμάτι της Ελληνικής κοινωνίας, θα πρέπει όλοι να συμμετέχουμε στη διαμόρφωσή του. Δεν χρειάζεται τέχνη και ιδαίτερα προσόντα για να εκφράσει κανείς τις αγωνίες του και τους πόθους του.

Ας γίνει λοιπόν ο καθημερινός αγώνας μας για τη ζωή, μαζί με τα όνειρά μας για μια καλύτερη ποιοτικά και δικαιού Κοινωνία, κοινός μας στόχος και αις προτείνουμε τις δικές μας λύσεις για την επιτυχία του.

Αυτές οι προτάσεις μας θα είναι η δική μας προσφορά στις καινούργιες γενιές που ακολουθούν, η κληρονομιά που μπορούμε ν' αφήσουμε σ' αυτούς.

Ας την πλουτίσουμε λοιπόν όσο μπορούμε περισσότερο.

8 ΜΑΡΤΗ

Θάταν μεγάλη παράληψη να μη πούμε και εμείς λίγα λόγια, μέσα από τις στίλες του περιοδικού μας γι' αυτή τη μέρα.

8 Μάρτη. Μέρα σύμβολο των αγώνων της γυναικας. 8) 3) 1857. Στη Νέα Υόρκη οι εργάτριες υφαντουργίας και οι ραπτεργάτριες, αγανακτισμένες από τη σκληρή εκμετάλλευση ξεσπούνται και διαδηλώνουν στους δρόμους. Άπαιτούν ίση αμοιβή και ανθρώπινο αράριο εργασίας - 8ωρο -. Τα συνθήματα των διαδηλωτριών αυτών ήταν «Λιγότερες ώρες δουλειά, κανονικό μισθό, ανθρώπινη συμπεριφορά, μόνιμη δουλειά». Η αστυνομία διαλύει βίαια τη διαδήλωση και το αίμα των πρώτων αγωνιστριών βάφει τους δρόμους της Νέας Υόρκης.

Ο ξεσπούμαντος όμως δεν νικήθηκε, δεν σταμάτησε. άνοιξε το δρόμο για καινούργιους αγώνες.

Πενήντα τρία χρόνια αργότερα, το 1910. Το Α' συνέδριο Σοσιαλιστριών γυναικών στην Κοπεγχάγη, τιμώντας τη μνήμη και τους αγώνες των πρωτοπόρων εκείνων αγωνιστριών, κάνει δεκτή την πρόταση την Κλάρας Τσέτκιν και ανακηρύσσει την 8 του Μαρτη σαν Παγκόσμια Μέρα Της Εργαζόμενης Γυναικας.

Δυστυχώς η πρώτη οργανωμένη γυναικεία προσπάθεια ναυάγησε σε καυγάδες με άντρες συναδέλφους.

Παράλληλα όμως έχουμε την πρώτη απόπειρα του Συνδικάτου κλωστοϋφαντουργών της Γλασικώνης, για ίσους μισθούς ανδρών - γυναικών, που αποτέλεσε μια αναγνώριση της αναγκαιότητας της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ μέσα στην εργατική τάξη.

Το 1848, γίνεται στις Ενωμένες Πολιτείες της Αμερικής το Α' ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ. Από την αρχή στην Αμερική το γυναικείο κίνημα είναι συνδεδεμένο με την απελευθέρωση των μαύρων σκλάβων. (Ήταν και οι δυό πολίτες Β' κατηγορίας). Και σήμερα η Αμερικάνικη Δημοκρατική Οργάνωση λέγεται «ΓΥΝΑΙΚΕΙΣ ΓΙΑ ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΙΣΟΤΗΤΑ» και έχει Πρόεδρο την Άντζελα Νταϊβις.

Μέσα στα πλαίσια του κεφαλαιοκρατικού καθεστώτος του 19ου αιώνα, αναπτύσσεται ένα μεταρρυθμιστικό κίνημα που ονομάζεται «Φεμινιστικό».

Ξεκίνησε σαν υπόθεση των μορφωμένων αστών γυνακών πρώτα και κύρια στην Αγγλία. Γεννήθηκε σαν αντίδραση στην υπο-

δούλωση των γυναικών στην οικογένεια και στη δουλειά. Για να μετριαστεί η υποδούλωση, οι Αγγλίδες «σουφραζέτες», (SOU-FRAGE = ψήφος) πίστεψαν σαν λύση την ψήφο. Ζητούσαν απλά να γίνουν δεκτές στο σύστημα με ίσους όρους. Άλλα μόνο στα 1928 αποκτούν καθολική ψήφο, ενώ οι Αμερικανίδες ψηφίζουν από το 1912. Η εχθρότητα των Φεμινιστριών προς τους άντρες, υπήρξε αρνητική πλευρά των προσπαθειών τους για ισότητα.

Στα ίδια χρόνια τοποθετούνται οι αγώνες των σοσιαλιστών και σοσιαλιστριών. Γι' αυτούς το γυναικείο πρόβλημα είναι, ένα κοινωνικό φαινόμενο, με Ιστορική σημασία. Δεν μπορεί ν' αποσπαστεί από τον γενικό αγώνα, για την αναμόρφωση της κοινωνίας, για την κατάργηση κάθε μορφής εκμετάλευσης και καταπίεσης. Το παγκόσμιο προοδευτικό γυναικείο κίνημα λαμβάνει διεθνή αναγνώριση της Β' ΔΙΕΘΝΟΥΣ στο Παρίσι το 1889.

Η αγωνίστρια Κλάρα Τσέτκιν, εμφανίστηκε με πρόγραμμα του προοδευτικού Γυναικείου κινήματος σε δεθνή κλίμακα, και εκλέγεται Γραμματέας του Διεθνούς Γυναικείου Γραφείου.

Το 1905 δίνεται το πρώτο Νόμπελ Ειρήνης σε γυναίκα. Είναι η Μπέρθα φον Σουτνερ. Το 1919 δολοφονείται στο Βερολίνο η επαναστάτρια Ρόζα Λούξενμπούργκ.

Αμέσως μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο, το 1945, το Δημοκρατικό γυναικείο κίνημα οδηγείται στο Ιδρυτικό συνέδριο της Παγκόσμιας Δημοκρατικής Ομοσπονδίας Γυναικών, από αγωνίστριες που έχουν επιζήσει από τα ναζιστικά στρατόπεδα καθώς και άλλες προοδευτικές γυναικες.

Στην Ελλάδα από τον 18ο αιώνα, τόσο στην προεπαναστατική, όσο και στην επαναστατική περίοδο, η Ελληνίδα σύκωσε επάξια τις ευθύνες και τα βάρη των αγώνων. Και αργότερα σε κάθε στιγμή της Ιστορίας μας έδειξε ότι μπορεί να μάχεται ισάξια στο πλευρό των αντρών, για να υπερασπιστεί την ελευθερία, την αξιοπρέπεια, ται ιδανικά της.

Η πολιτική οπισθοδρόμηση μετά το 1821 έφερε πίσω και το γυναικείο ζήτημα.

Η Ευρώπη και οι Εν. Πολιτείες ανέπιπταν την βιομηχανία τους. Όσο για μας εδώ είχαμε τους τοιφλικάδες. Σιγά - σιγά στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα εμφανίστηκε και εδώ το φεμινιστικό κίνημα. Το 1870 εκδίδεται στην Κωνσταντινούπολη (Κων) πολη την εφημερίδα «ΕΥΡΙΔΙΚΗ» και ζητά «Ισότητα δικαιωμάτων στην εργασία». Το 1887 ως το 1911 η Καλλιρόη Παρρεν από το Ρέθυμνο εκδίδει την «εφημερίδα των κυρίων». Ιδρύει την «ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ» και το

«ΛΥΚΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ».

Τον Γεννάρη του 1912 ψηφίζεται ο νόμος «Περὶ εργασίας γυναικών καὶ αινηλίκων».

Το 1920 η Αύρα Θεοδωροπούλου ιδρύει τον «ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ» και εκδίδει το περιοδικό «Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ».

Το 1927 στο Σύνταγμα αναφέρεται: «επεξετάθη η περὶ του Ἑλληνος πολίτου ἐννοια καὶ επὶ των γυναικών».

Έτοι αρχίζει να αναπτύσσεται το γυναικείο Συνδικαλιστικό κίνημα, οι εργάτριες παίρνουν μέρος σ' όλες τις κινητοποιήσεις. Χαρακτηριστική η συμμετοχή της στην αντιφασιστική διαδήλωση το 1933.

Η δικτατορία του Μεταξά διέλυσε και το γυναικείο Συνδικαλιστικό κίνημα. Στην κατοχή συνεχίζεται το έπος του αγώνα της Ελληνίδας, που άρχισε στην Άλβανία. Η αντίστασή της είναι καθολική στον κατακτητή. Συμμετέχει με κάθε τρόπο στον αγώνα αυτό. Γι' αυτό και συλλαμβάνεται, βασανίζεται, δολοφονείται η Αννούλα Παυλάκου, εκτελέσθηκε η Ηλέκτρα Αποστόλου, βασανίστηκε μέχρι θανάτου η Διαμάντη Κουμπάκη και πόσες άλλες ακόμη.

Παράλληλα έχουμε τις γυναίκες της Σαμικής Εθνικής Αντίστασης κορυφαίες μορφές στην Ιστορία μας. Στρατευμένες σ' αυτόν τον αγώνα, δίνουν τη μάχη τους κάθε στιγμή. Έγραψαν σελίδες λαμπρές όχι μόνο για την εθνική μας ιστορία, μα και για την παγκόσμια αντιφασιστική ιστορία. Στάθηκαν ίσες με τον άντρα συναγωνιστή τους σε όλους τους τομείς του πολύμορφου και πολυμέτωπου εθνικού πολέμου και κατέκτησαν μέσα σ' αυτόν την εκτίμηση και την αναγνώριση. Με την μαχητικότητα, την αυτοθυσία, την αυταπάρνηση, γκρέμισαν κάθε ίχνος πρόληψης και προκατάληψης. Η Ελληνίδα οργάνωσε ολόκληρους τομείς του εθνικοπατελευθερωτικού αγώνα. Ο αγώνας αυτός έβγαλε στο πολιτικό προσκήνιο καινούργιο παράγοντα, τη μαζική πολιτική δράση της γυναικας.

Η επέμβαση των ξένων στάματησε προσωρινά την ομαλή δημοκρατική εξέλιξη. Κι όμως τὸ γυναικείο κίνημα το 1946 διοργανώνει στην Αθήνα το Α΄ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Γυναικών - Π.Ο.Γ. - και εκλέγει πρόεδρο την

Αύρα Θεαδωροπούλου και γενική Γραμματέα τη Ρόζα Ιμβριώτη. Η ΠΟΓ δαλύεται το 1949, μέσα στη θύελλα του εμφυλίου πολέμου.

Οι γυναίκες αγωνίστριες συλλαμβάνονται, φυλακίζονται, βασανίζονται, εκτελούνται, άλλες διαφεύγουν στις σοσιαλιστικές χώρες.

Το 1952 δίνεται ψήφος στην Ελληνίδα. Το 1964 γίνεται η Α' Παναθηναϊκή Συνδιάσκεψη και ιδρύεται η Πανελλήνια Ένωση Γυναικών. Διαλύθηκε όμως το 1967.

Μαζί με τη γενική οπισθοδρόμιση της ζωής του 'Εθνους' έρχεται και το πάγωμα του γυν. κινήματος. Ενώ αλλού που δεν υπάρχουν εσωτερικά προβλήματα η γυναίκα προχωρεί και κατακτά τη θέση της. 'Ετοι στη Σοβ. Ένωση η πρώτη γυναίκα πετά στο διάστημα.

Αμέσως μετά την πτώση της χούντας το 1974, ιδρύεται η προσδεμευτική Ένωση Μπτέρων Ελλάδας, από μάνες που τα παιδιά τους πήραν μέρος στον Αντιδικτατορικό Αγώνα και πολλά χάθηκαν. Στη συνέχεια ιδρύθηκε η Δημοκρ. Ένωση Νέων Γυναικών. Τον Ιούνη του 1976 η Ομοσπονδία Γυν. Ελλάδας (ΟΓΕ) και η Ένωση Γυναικών Ελλάδας (ΕΓΕ).

Φέτος οι γυναίκες όλου του κόσμου, «το Γυναικείο Παγκόσμιο κίνημα» αφιερώνουν τη μέρα τους στον αγώνα για την Ειρήνη.

Το 1986 είναι έτος ειρήνης. Της ειρήνης που είναι βασική προϋπόθεση για την πρόοδο, για καλλίτερη ζωή, για την ίδια τη ζωή.

Οι γυναίκες πρώτες θα βρεθούν στον αγώνα για να διασφαλίσουν τη ζωή για ν' απαιτήσουν το πάγωμα των εξοπλισμών, την απομάκρυνση του πυρονικού ολέθρου. Θα σταθούν στην πρώτη γραμμή του αγώνα για τον αφοπλισμό, να μην μεταφέρουμε τον κίνδυνο στο διάστημα. Θα φωνάζουμε όχι στον «πόλεμο των άστρων». Για να εξασφαλίσουμε τη ζωή των παιδιών μας και των εποιμένων γενεών.

Συμμετέχοντας πιο ενεργά μέσα από τα σωματεία, τους αγροτικούς, τους φοιτητικούς, τους πολιτιστικούς συλλόγους, τις οργανώσεις των γυναικών, είμαστε μια δύναμη στον αγώνα για ΕΙΡΗΝΗ — ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ — ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ.

Οι στόχοι και οι αιτίες που οδήγησαν στη δημιουργία του

γυναικείου κινήματος δεν δικαιώθηκαν. Το ισότιμο δικαίωμα στη δουλειά, χωρίς διακρίσεις - οι γυναικες υποστησαχολούνται - υπο- αμοίβονται - προστασία της μητρόπτητας (έχουμε απολύσεις εγκύων).

Το γυναικείο κίνημα δεμένο με τα λαϊκά κίνημα, θα συνεχίσει τον αγώνα του ΕΝΩΜΕΝΟ για ΚΑΛΛΙΤΕΡΗ - ΙΣΟΤΙΜΗ - ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΖΩΗ.

Ακολουθούμε τα βήματα των πρώτων αγωνιστριών, πιο έμπειρες, πιο δυνατές, πιο κοντά στη Νίκη.

Μαρία Ιωαν. Γιωτάκη

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ανακοινώνεται ο' όλα τα μέλη του συλλόγου των Απανταχού Αμπελοχωριτών ότι στα πλαίσια των Εκπολιτιστικών Εκδηλώσεων, ο Σύλλογος θα δημιουργήσει τμήμα χορευτικό παιδικό με παιδιά ηλικίας από 7 ετών μέχρι 15 ετών. Παρακαλούνται οι γονείς των παιδιών να δηλώσουν συμμετοχή στα μέλη του Δ.Σ. των Απανταχού Αμπελοχωριτών μέχρι 22 Μαΐου 1986.

Μας έχει παραχωρηθεί από το Δήμο Ιωαννίνων η αίθουσα του Υψηλούργείου Νέας γενιάς, στην οδό ΣΙΜΗΤΕΛΟΥΣ 40 και οι δοκιμές θα γίνονται με τον δάσκαλο Παναγιώτη Τσιόκα.

Υπεύθυνος από τη μεριά του Δ.Σ. είναι ο Κώστας Έξαρχος. Για περιοσύνερες λεπτομέρειες θα υπάρχει τηλεφωνική επικοινωνία μεταξύ των ενδιαφερόμενων και του Δ.Σ.

Ιωάννινα 24.4.86

Για το Δ.Σ.

Κώστας Νουτσόπουλος

Πρόεδρος Δ.Σ. Απανταχού Αμπελοχωριτών

Μοιρολόγι Ήπείρου

Σ' όλη την πλάση σιγαλιά,
στα δάση και στους λόγγους,
εκεί στα πλάγια του Άι-λιά,
ακούγουμε τους βόγγους.

Μια μάνα κλαίει με καύμο,
το δάκρυ όρυση χύνει,
λέγει τραγούδι θλιβερό,
το κλάμμα δεν αφίνει.

Και κάπου κάπου στεναγμούς,
μ' αχό μοιρολογιού,
με κοπετούς και με λυγμούς,
στα πλάγια του χωριού.

Και ο αντίλαλος τ' αχού,
όπου σκορπά στο ρέμα,
ήχο πονετικού βιολιού,
ριγώνει μες το αίμα.

Αυτό ραγίζει την καρδιά,
που τρέμ' απ' τον αχό της,
για τα αθάνατα παιδιά,
που πρόδοσ' ο προδότης.

Οι Γερμανοί τους άρπαξαν,
τους σκότωσαν στο ρέμα,
και ξέθαφτους τους άφισαν,
πλημμυρισμένους μ' αίμα!.

Αφιερωμένο στους αγωνιστές Ραφτανίτες και Σκλουπιώτες.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΕΚΡΗΞΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ

Έτσι μας απάντησε ο γιατρός Κ.Μ. όταν του ζητήσαμε την γνώμη του για τον πυρηνικό πόλεμο. Τον πόλεμο με τις τεράστιες συνέπειες στην υγεία του ανθρώπου και τη συνέχιση της ζωής πάνω στον πλανήτη μας.

Με τα παρακάτω μας φανερώνει την ηθική ευθύνη των γιατρών μπροστά στις επιπτώσεις της έκρηξης ενός πυρηνικού πολέμου και το καθήκον τους για την πρόληψή του και όχι την αντιμετώπιση των συνεπειών του.

Οι προσπάθειες του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ και των επιθετικών συμμάχων του, να ξαναβυθίσουν τον κόσμο στην «ατμόσφαιρα του ψυχρού πολέμου» κάνουν φανερό τον κίνδυνο παγκοσμιαίς πολεμικής σύγκρουσης, με πυρηνικά όπλα αυτή τη φορά.

Με ιδιαίτερη ένταση όμως ακούγεται απ' όλο και περισσότερες χώρες το σύνθημα να σταματήσει η συσσώρευση νέων πυρηνικών όπλων ιδιαίτερα στο έδαφος της Ευρώπης, να ζήσουν οι λαοί τους Ειρηνικά, ανεξάρτητα από τα πολιτικά τους συστήματα και παραπέρα ν' αρχίσει το ξήλωμα των πυρηνικών όπλων και να πρωθηθεί ο αφοπλισμός.

Το τεράστιο οικονομικό δύναμης αυτής της διαδικασίας μπορεί να επιουλώσει τις πληγές της φτώχειας, της πείνας και της αρρώστιας, που κάθε χρόνο σκοτώνουν 17.000.000 παιδιά από την πείνα, τυφλώνουν 220.000 από αβιταμίνωση και αφήνουν ακόμη 700.000.000 ανθρώπους να υποσιτίζονται. Πλάι σ' αυτές τις στατιστικές του αίσχους, μόνο παρανοϊκές και μισάνθρωπες δείχνουν οι θεωρίες και οι δηλώσεις για «πρώτο πυρηνικό πλήγμα» ή για «πιεριωρισμένο πυρηνικό πόλεμο στην Ευρώπη», ή ακόμα για «προειδοποιητικές βολές» σ' οποιοδήποτε μέρος της γης.

Ο κίνδυνος αυτός που απειλεί τους λαούς προκαλεί, στη ζωή, ένα τεράστιο κοινωνικό κίνημα, που σκοτώσει του είναι ν' αποτρέψει όσο δεν είναι ακόμα αργά, την πραγματοποίηση αυτών

των αποτρόπαιων επιδιώξεων.

Η συμμετοχή των επιστημόνων στο κίνημα αυτό της ειρήνης είναι σήμερα σημαντική και από μια ιδιαίτερη πλευρά. Άυτή αφορά την αξιοποίηση της επιστημονικής τους γνώσης στον αγώνα για την ενημέρωση των πιο πλατιών στρωμάτων του λαού, για τις επιπτώσεις της χρήσης των πυροπνικών βομβών και τη στρατευσή τους στον αγώνα για την πρόληψή της.

Για την ιατρική, ο πόλεμος είναι μια συνεχής πρόκληση, να εξαντλήσει όλες τις δυνατότητες προσφοράς της σε όσα από τα θύματά του επιζήσουν. Ενώ από την άλλη μεριά ο χειρούργος, ο παθολόγος, ο κάθε λειτουργός της δημόσιας υγείας έχουν μάθει και έχουν βελτιώσει τις επιστημονικές τους ικανότητες από την τεράστια διαγνωστική και θεραπευτική εμπειρία που αποκτήθηκε στους πολέμους.

Ένας παρατεταμένος πυροπνικός πόλεμος, όμως σαν κι αυτόν που διέταξε ο υπουργός άμυνας των ΗΠΑ για να προετοιμάζεται οι δυνάμεις του, θα φέρει την ιατρική, τους υγειονομικούς και όλο το σύστημα υγείας σε αδυναμία να προσφέρουν σποδόδηποτε βοήθεια στα εκατομμύρια θύματά του, θα τους λείπει η απαραίτητη εμπειρία και εκπαίδευση που κι αν ακόμα υπήρχε ποιός θ' απομείνει ζωντανός για να την εφαρμόσει; Σπουδή πρώτη τραγική εμπειρία της Χιροσίμα, τρία μόνο από τα 45 νοσοκομεία και υγειονομικούς σταθμούς έμειναν όρθια, μετά την έκρηξη, της βόμβας ουρανίου.

Από τους 165 γιατρούς που υπήρχαν εκεί οι 65 πέθαναν ακαριαία και οι υπόλοιποι μέσα σε λίγες μέρες, από σοδαρά τραύματα και εγκαύματα. Από τις 1780 νοσοκόμες οι 1654 τραυματισθηκαν σοδαρά ή πέθαναν. Τί θ' απομείνει άραγε ύστερα από μια έκρηξη δύο λ.χ. πυραύλων συνολικής ισχύος 200 M.G. τόννων σε δύο διαφορετικούς γειτονικούς στόχους;

Οι ειδικοί επιστήμονες είναι καπηγορηματικοί: σε ακτίνα 6,5 χιλιομέτρων από το σημείο κάθε έκρηξης και οι πιο ανθεκτικοί οργανισμοί θα νεκρωθούν ακαριαία, σε 10 χιλιόμετρα από το σημείο της έκρηξης όλα τα κτίσματα θα καταστραφούν, ενώ όσοι δρίσκονται μέσα σε ακτίνα 30 χιλιομέτρων θα πάθουν εγκαύματα 2ου βαθμού τουλάχιστον. Μα και σε μεγαλύτερη ακόμα απόσταση και μέχρι 65 χιλιόμετρα οι άνθρωποι που θ' αντικρύσουν την λάμψη της έκρηξης θα χάσουν το φώς τους !!!... ολοκληρωτικός όλεθρος δηλαδή.

Ολοκαύτωμα εκατομμυρίων ανθρώπων, αδιάφορα αν είναι στο

στρατόπεδο των αμυνόμενων ή των επιτίθεμένων. Τεράστιοι πληθυσμοί θα προσβληθούν τις πρώτες ώρες και μέρες. Οι τραυματίες που θα επιζήσουν από το ωστικό κύμα, οι καμμένοι από το θερμικό κύμα καθώς και τα θύματα της ραδιενέργειας θα παραμένουν α δ ο ή θη τα μέσα σ' ένα συνέχεια αυξανόμενο ραδιενέργο πεδίο - από τα νετρόνια που θ' αποδεσμευθούν και θ' αντιδράσουν με σταθερούς πυρήνες, δημιουργώντας νέες χωριστές ραδιενέργες πηγές. Χωρίς τροφή, νερό και ιατρική φροντίδα. Χωρίς μεταφορές και επαρκή εφόδια γι' αυτούς που θ' αποπειραθούν να προστρέξουν.

Δεν είναι όμως μόνο από άποψη πολεμικής τακτικής, αδύνατος ο περιορισμός των συνεπειών μιας πυρηνικής έκρηξης αλλά και από φυσική και βιολογική άποψη, τα αποτελέσματά της δεν περιορίζονται ούτε γεωγραφικά ούτε χρονολογικά. Τα ατμοσφαιρικά ρεύματα μπορούν να μεταφέρουν την ραδιενέργο σκόνη και 400 χιλιόμετρα μακριά σε ποσότητες που να κάνουν μια πόλη ακατοίκητη. Ενώ δεκάδες χρόνια μετά την έκρηξη θα πεθαίνουν κατά χιλιάδες οι επιζώντες από καρκίνο όλων των οργάνων του σώματος, λευχαιμία και δευτεροπαθή καρδιακή και πνευμονική... Πώς άλλωστε θα μπορέσουν να περιοριστούν η τερατογέννηση αλλεπάλληλων γενεών από αρρωστημένα και ανάπτυρα παιδιά;

Οι άνθρωποι που ίσως επιζήσουν 5 - 10% του αρχικού πληθυσμού, σε μια πυρηνική έκρηξη, θ' αντικρύσουν έναν κόσμο χωρίς την γνωστή κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική δράση του. Τα δουνά πτωμάτων και ερειπίων, η έλλειψη νερού, οι κατεστραμμένοι υπόνομοι, η ακραία έξαρση των προβλημάτων περιθαλψης θα τους φέρουν σε απόγνωση και πανικό καθώς και η έλλειψη υγειονομικής φροντίδας. Ο αρχικός πανικός και η επακόλουθη αδυναμία θα τους καθηλώσουν και θα παρεμποδίσουν οποιαδήποτε τακτική αντίδρασή τους.

Για να καταλάβουμε καλύτερα το μέγεθος των τεράστιων αναγκών περιθαλψης που θ' απαιτηθούν για τα θύματα έστω και μιας πυρηνικής έκρηξης, αρκεί ν' αναφέρουμε ένα παράδειγμα νοσηλείας αρρώστου, σε Αγγλικό νοσοκομείο, με εγκαύματα 80% 2ου και 3ου βαθμού όπου χρειάστηκαν 281 φιάλες πλάσμα, 147 φιάλες ερυθρά αιμοσφαίρια, 37 μονάδες αιμοπετάλια και 36 μονάδες λευκωματίνη. Επίσης του έγιναν 6 μεταμοσχεύσεις δέρματος δικού του, άλλου, ατόμου και τεχνικού, του παρασχέθηκε

υψηλής τεχνολογίας βούθεια, και παρ' όλα αυτά σε 33 μέρες πέθανε !

Δεν θ' απομείνει διώς μετά από μία πυρηνική έκρηξη τοσού επάρκεια, ούτε χρόνου, ούτε πλάσματος, λατρικών μεσών και γιατρών, ώστε ν' αντιμετωπισθούν έστω και ανάλογα με το παραπάνω τα χιλιάδες παρόμοια θύματά της.

Σε μια μελέτη ταυγιά της χρονομότητα της εκπόνησης σχεδίων πολιτικής άμυνας για ενδεχόμενη πολιτική αναιμέτρηση, το ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ, των ΗΠΑ συμπεραίνει ότι μια έκρηξη ενός MG στο Νηπτρόϊτ θ' απαιτούσε την ενεργοποίηση όλου του υγειονομικού συστήματος των ΗΠΑ για να σωθούν όσci επιζήσουν, τραυματίες και εγκαυματίες. Αυτό και μόνο το στοιχείο κάνει αντίληπτό πόσο άσκοπη είναι κάθε τυχόν προσπάθεια για την κατάρτιση πρακτικά εφαρμόσιμων σχεδίων πολιτικής άμυνας.

Τον Σεπτέμβρη του 1981 στη Δυτική Γερμανία, 1400 γιατροί αρνήθηκαν να πάρουν μέρος σε σεμινάρια για την κατάρτισή τους γύρω από την περίθαλψη θυμάτων πυρηνικού πολέμου, πιστεύοντας, όπως δήλωσαν, ότι δεν είναι δυνατή καμμιά ουσιαστική θεραπεία στα θύματα του πυρηνικού ολοκαυτώματος - παρά μόνο η ΠΡΟΛΗΨΗ του και θεωρώντας ότι σαν επιστήμονες χρέος τους είναι να ενημερώσουν τον κόσμο προς την κατεύθυνση αυτή. Και θα ήταν πράγματι λυπηρό, αν το αποτέλεσμα του ενδιαφέροντος των επιστημόνων, γύρω από τον πυρηνικό πόλεμο, ήταν μια σειρά από εντελώς ανεπαρκή σχέδια αντιμετώπισης αυτού του κινδύνου δίνοντας αλήθεια στον μύθο, ότι η πολιτική άμυνα ενάντια στον πυρηνικό πόλεμο, έχει πραγματική αξία.

Παρ' όλη την εφιαλτική «εικόνα» που ένα κομμάτι της μόνο σκιαγραφείται από τα παραπάνω, για τα αγιάτρευτα αποτέλεσματα της πυρηνικής έκρηξης, ΥΠΑΡΧΕΙ πάντα η μοναδική και σίγουρη θεραπεία τους. Η κίνητροποίηση της τεράστιας μάζας των εκατομμυρίων ανθρώπων που επιθυμούν την ΠΡΟΛΗΨΗ της. Καμμιά ανάγκη δεν είναι τόσο ζωτικής σημασίας σήμερα, απ' την ανάγκη να εξασφαλισθούν οι συνθήκες που κάνουν δυνατή τη συνέχιση του ανθρώπινου πολιτισμού πάνω στη ΓΗ.

Καθήκον όλων των επιστημόνων είναι να στρέφουμε τις ενέργειές μας ώστε ν' απομακρυνθεί αυτή η απειλή ενάντια στο μέλλον της ύπαρξής μας. Να ενημερώσουμε τους συναδέλφους

μας, και όλο τον πληθυσμό πάνω στις επιπτώσεις του πυρηνικού πολέμου. Να συζητήσουμε γι' αυτές σε επιστημονικές συναντήσεις. Να μελετούμε και να δημοσιεύουμε δρθραί και μελέτες γύρω από τις τρομακτικές επιπτώσεις του. Να χρησιμοποιούμε την γνώση και την επιρροή του επιστήμονα για το δυνάμωμα του αντιπυρηνικού κινήματος. Να ενώσουμε τη φωνή μας μ' άλλους συναδέλφους, μ' όλο το λαό, για να δυναμώσει, ν' ακουστεί και να επικρατήσει.

ΥΣΤΕΡΝΟ

Όταν πονάς
σε ζώνουν μαύρες σκέψεις,
όταν γελάς
είναι δικά σου όλα!
Ένα χαμόγελο
ξεχάστηκε στα χείλη μου"
κι' αλαφιάστηκα
σαν ένοιωσα το δείλι.
Ήταν αργά!
Η νύχτα έπαιρνε απ' τη μέρα!
Το χαμόγελο χάθηκε
και τότε αιστάνθηκα τον πόνο! ...
Τώρα! ...
Πονάω μόνο! □

ΤΡΟΦΕΣ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΣΚΛΟΥΠΤΟ

Συνέχεια από το προηγούμενο

ΦΑΓΗΤΑ ΑΠΟ ΣΚΕΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΑ

Κουρκούτη

Η κουρκούτη ήταν εύκολο φαγητό και πολύ συνηθισμένο εκείνα τα χρόνια. Την έφτιαχναν πολύ εύκολα. Άνακάτευαν καλαμποκίσιο αλεύρι σ' ένα πιάτο μέχρι να γίνει χυλός. Μετά την έριχναν στο τηγάνι όπου είχαν κάψει λάδι. Πρόσθεταν και λίγο νερό και την άφοναν να βράσει καλά. Συνήθως την έτρωγαν μέσα στο ίδιο τηγάνι. Άλλοτε την έριχναν στο σαγάνι.

Πολλές φορές, αν υπήρχε, έριχναν στη βράση πρέντζα και έτσι γίνονταν πιο νόστιμη.

Σιβραση

Το φαγητό αυτό το έφτιαχναν με καθάριο αλεύρι. Έβαζαν στο τηγάνι λάδι και μόλις καίγονταν καλά έριχναν μερικές κουταλιές αλεύρι ανάλογα με τα άτομα. Άνακάτευαν το αλεύρι μέχρι να κοκκινίσει καλά και το έσβιναν με λίγο ζίδι. Πρόσθεταν και λίγο νερό να γίνει χυλός και την άφοναν να βράσει καλά. Την έβγαζαν και την έτρωγαν ζεστή συνήθως μέσα από το τηγάνι.

Μιρμιλόνια.

Τα μιρμιλόνια τα έφτιαχναν αντί για τα ζυμαρικά που δεν υπήρχαν.

Έβαζαν αλεύρι καθάριο στο ταψί και το ράντιζαν με νερό. Μετά το ανακάτευαν με το χέρι, ξαναράντιζαν και ξανααινακάτευαν μέχρι που γίνονταν όλο το αλεύρι μικρά σβωλάκια.

Χόχλαιζαν νερό στην κατσαρόλα και τα έριχναν μέσα. Τα σβωλάκια ζεματιούνταν αιμέσως και δεν σκόρπιαγαν. Τα άφοναν να βράσουν καλά. Μετά τα έβγαζαν και τα έριχναν στον ταβάνι.

Έτριβαν μέσα στα μιρμιλόνια ψωμί και τα έτρωγαν ζεστά.

Τηγανίτες.

Οι τηγανίτες ήταν εύκολο και πρόχειρο φαγητό. Τις έφτιαχναν με πποκτό χυλό από καθάριο αλεύρι. Έκαιγαν λάδι στο τη-

γάνι και ἔριχναν το χυλό κουταλιές κουταλιές προσέχοντας να μην κολλήσουν η μία με την άλλη. Τις ἐψηναν καλά και από τις δύο μεριές, τις ἔδγαζαν και τις ἔδαιζαν στο πιάτο ή στο σαγάνι και αν ήταν μεγάλη οικογένεια στον ταβά. Ἐριχναν από πάνω ζάχαρη και τις ἔτρωγαν ζεστές.

Μερικές φορές και ίδιας όταν ζύμωναν ψωμί οι νοικοκυρές ἐφτιαχναν τηγανίτες ανεβατές. Δηλαδή στο χυλό ανάπιαναν προζύμη και ἔτοι οι τηγανίτες γίνονταν φουσκωτές και νόστιμες. Ανεβατές τηγανίτες πήγαιναν στις λεχώνες όταν τις επισκέπτουταν για να ευχθιθούν το νεογέννητο. Τρώγοντας τηγανίτες ή λεχώνα δυνάμωνε.

Τα Χριστούγεννα ἐφτιαχναν τηγανίτες που τις ἐψηναν πάνω σε μια πλάκα και τις ἐλεγαν σπαργάνια. Ἐκαίγαν την πλάκα καλά και ἀπλωναν πάνω το χυλό. Ὁταν ψίνονταν καλά και από τις δύο μεριές τις ἔθαζαν σ' ἕνα ταβά και τις κατάθρεχαν με ζεστό νερό και ζάχαρη. Τα σπαργάνια τα ἐφτιαχναν την Παραμονή των Χριστουγέννων που δεν αρταίνονταν.

Π α πάρ α

Ὅταν μαζεύονταν αρκετό ξερό ψωμί και δεν τρώγονταν το ἔκοβαν μικρά μικρά κομάτια και το ἔθαζαν σ' ἕνα ταβά. Ἐθραζαν ύστερα νερό με λάδι και το ἔριχναν πάνω στο ψωμί. Το ψωμί μούσκευε παπάρωνε και νοστίμευε από το λάδι.

Την ἔτρωγαν ζεστή μέσα από τον ταβά.

Π ἐ τ ο υ ρ α

Ἐθραζαν το νερό με λίγο λάδι και όταν χόχλαζε ἔριχναν τα πέτουρα. Τα ἀφηναν να βράσουν καλά και τα κατέθαζαν. Τα σερβίριζαν στα πιάτα και τα ἔτρωγαν ζεστά.

Ἡταν χειμωνιάτικο φαγητό.

Τ ρ α χ α ν ἄ θ

Ἐθραζαν νερό και όταν χόχλαζε ἔριχναν μέσα του ανάλογο τραχανά. Τον ἀφηναν να βράσει μέχρι να πήξει λίγο. Μετά τον κατέθαζαν. Τσιγάριζαν ἔνα ψιλοκομμένο κρεμμύδι στο λάδι και μόλις καίγονταν καλά το ἔριχναν στον τραχανά. Τον ανακάτευαν και ἐπαιρνε ωραία μυρωδιά. Τον σερβίριζαν στα πιάτα και τον ἔτρωγαν ζεστό. Ἡταν χειμωνιάτικο φαγητό.

Συνεχίζεται

Βασίλης Παπαδημητρίου

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ 1986

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος έγινε το αντάμωμα των χωριανών μας στα Λιθαρίσια, για το κόψιμο της Βασιλόπιτας.

Η μάζωξη αυτή πραγματοποιείται κάθε αρχή του χρόνου με πρωτοβουλία του Συλλόγου μας και συμβολίζει αλλά κι οριθμέτει την σύμπνοια και την ομόνοια των χωριανών μας στο καλωσόρισμα του νέου χρόνου.

Το γλέντι μας τίμποιν με την παρουσία τους κατόπιν προσκλήσεως οι παρακάτω:

- Ο Νομάρχης Ιωαννίνων
- Ο Δήμαρχος Ιωαννίνων
- Ο Επιθεωρητής Δημοσίων Έργων.
- Ο Διευθυντής Τεχνικών Υπηρεσιών Νομαρχίας

Τους Επισήμους προσκαλεσμένους παρουσίασε η Ουρανία Πραμανιώτη και τους ευχήθηκε από μέρους όλων των χωριανών μας καλή χρονιά.

Με τη σειρά του ο Πρόεδρος του Συλλόγου Γιάννης Σπύρου ευχήθηκε σ' όλους τους παρευρισκόμενους στην εκδήλωση - γλέντι, το 1986 να 'ναι χρόνος ατομικής κι οικογενειακής ευτυχίας, να 'ναι χρόνος ειρηνικός και δημοκρατικός και τέλος να 'ναι χρόνος ομοιψυχίας αγάπης και γαλήνης.

Τελειώνοντας ο Πρόεδρος του Συλλόγου κάλεσε όλα τα μέλη να δείξουν τις μεγάλες ικανότητες που 'χουν σαν Αμπελοχωρίτες και να παραμερίσουν κάθε εμπόδιο που θα ορθώνεται μπροστά στο δρόμο της προόδου και της επιτυχίας του Συλλόγου μας.

Στη συνέχεια ο Νομάρχης Ιωαννίνων σε σύντομο λόγο του ευχήθηκε κι αυτός, με τη σειρά του, καλή χρονιά κι έκοψε την πίτα του Συλλόγου.

Άκολούθησε η βράβευση των μαθητών από το κληροδότημα Χ. Τόλη, μια προσφορά περισσότερο ηθικής αξίας κι άμιλλας.

ΛΥΚΕΙΑ

(δραματικό 5.000 δρχ.)

1. Όλγα Άλεξ. Αλεξίου
2. Χρήστος Γεωργ. Δήμος
3. Σπύρος Ελευθ. Γιωτάκης
4. Έλένη Οδυσ. Δημητρίου
5. Εμαγγελία Αποστ. Παπαϊωάννου
6. Κώστας Βασιλ. Νουτσόπουλος
7. Μαρία Αντων. Μπαλωμένου
8. Βασιλική Δημ. Τζουβάρα
9. Σπύρος Δημητρ. Νασούλας
10. Ευδοκία Ιωαν. Σπύρου

ΑΝΩΤΕΡΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

(δραματικό 10.000 δρχ.)

1. Βασίλης Σωτ. Αναστασίου	Πολ) κών Επιο) μών Αθηνών
2. Δημητρα Ελευθ. Αλεξίου	Πολ) κών Μηχ) κών Θεσσαλ.
3. Κώστας Ελευθ. Έξαρχος	Πολ) κών Μηχ) κών Πάτρας
4. Γεωργία Χριστ. Τζουβάρα	Πολ) κών Μηχ) κών Πάτρας
5. Δημήτρης Νικ. Τόλης	Φιλοσοφική Θεσσαλονίκης
6. Ουρανία Κων. Πραμαντιώτη	T. E. I. Αθήνας

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ:

Η περιορισμένη νυχτερινή ώρα στο αποκριάτικο γλέντι μας, στην αιθουσα του ξενοδοχείου «Παλλάδιο» δεν επέτρεψε να διασκεδάσουν ευχάριστα όλα τα μέλη μας την Παρασκευή 6/3/1986 στις 14 Μάρτι 1986.

Μπορούμε όμως να ισχυριστούμε πως πολλά από τα μέλη μας συνέχισαν το γλέντι, με ζωντάνια και χωρίς χρονικό περιορισμό, την καθαρά Δευτέρα στο Κεράσοβο Φιλιππιάδας.—

Η Γενική Συνέλευση

Μέσα από καθαρές Δημοκρατικές διαδικασίες, του διαλόγου και της κριτικής, του πολιτισμένου επίπεδου συζήτησης και της ελεύθερης κι ανεπιρρέαστης εκλογής, εκλέχτηκε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, στη Γενική Συνέλευση των μελών του, που πραγματοποιήθηκε στη συνθισμένη αίθουσα του Εμποροβιοτεχνικού Επιμελητηρίου στις 15 Φλεβάρη 1986, μέρα Σάββατο κι ώρα 17.00.

Από εκατό και πλέον μέλη, εκλέκτηκε ομόφωνα το προεδρείο της Συνέλευσης που απαρτίζονταν από τους χωριανούς μας Κώστα Αναστασίου ως Πρόεδρο, Βάσω Γ. Γέροντα, ως Γραμματέα και τους ψηφοφούλλεκτες Νίκο Π. Πραμαντιώπη και Θάλεια Τσώνη.

Τα θέματα της πμερίσιας διάταξης ήταν:

1. Έγκριση Απολογισμού 1985 - Προϋπολογισμού 1986.
2. Προτάσεις - Τοποθετήσεις επί διαφόρων θεμάτων.
3. Εκλογή Νέου Διοικητικού Συμβουλίου κι Ελεγκτικής Επιτροπής.

Το λόγο πήρε ο Πρόεδρος του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου και πριν προχωρήσει στα πεπτραγμένα, ευχήθηκε όπως οι εργασίες διεξαχθούν σε πολιτισμένη ατμόσφαιρα, ο δε έλεγχος και η Κριτική ν' αποτελέσουν υποχρέωση κάθε μέλους που επιθυμεί την πολιτιστική ανύψωση του Συλλόγου μας.

Στη συνέχεια και επί του πρώτου θέματος έκανε λεπτομερή ανάλυση όλων των επί μέρος λογαριασμών των εσόδων και εξόδων του Οικονομικού Απολογισμού και προϋπολογισμού και απάντησε σε κάθε ερώτηση ή διευκρίνιση πάνω στα ποσά των λογαριασμών.

Ο περισσότερος χρόνος πέρασε συζητώντας για τα χρήματα του Ταμείου Αθηνών και τον τρόπο της διάθεσης αυτών.

Ομόφωνα εγκρίθηκαν τόσο ο Οικονομικός Απολογισμός όσο κι ο προϋπολογισμός του 1986.

Κατωτέρω ακολουθούν οι δύο πίνακες, για να λάβουν γνώση τα μέλη εκείνα που απουσίαζαν από την Γενική Συνέλευση.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ — ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Οικονομικής διαχείρισης έτους 1985

Ε Σ Ο Δ Ω Ν

1. Υπόλοιπο Ταμείου 1.1.1985	256.157
2. Συνδρομές μελών έτους 1985	41.678
3. Από Ημερολόγια	24.600
4. Συμμετοχή μελών σε εκδηλώσεις	229.050
5. Από Δαχειοφόρο	92.500
6. Συνδρομές περιοδικού ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ	96.560
7. Κληροδότημα Χαρ. Τόλη	110.000
8. Απρόβλεπτα	100.000
9. Τόκοι καταθέσεων	35.590
	Σύνολο Δρχ. 986.135

Ε Σ Ο Δ Ω Ν

1. Πολιτιστικές — Ψυχαγωγικές εκδηλώσεις	314.050
2. Βράβευση μαθητών — φοιτητών	110.000
3. Κοινοφελή έργα στο Αμπελοχώρι	52.149
4. Έκδοση περιοδικού ΚΑΘΡΕΦΤΗ	62.100
5. Λειτουργία γραφείου	42.035
6. Δημοσιεύσεις — Εκτυπώσεις	42.530
7. Απρόβλεπτες δαπάνες	5.500
8. Γραφική Ύλη — Ταχ. τέλη	20.135
9. Ενίσχυση απόρων	20.000
10. Συντήρηση περιουσιακών στοιχείων	1.700
11. Γενικά έξοδα	4.022
12. Υπόλοιπο ταμείου 31)12) 1985	311.914
	Σύνολο Δρχ. 986.135

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Οικονομικού έτους 1986

Ε Σ Ο Δ Ω Ν

1. Υπόλοιπο ταμείου στη νέα χρήση	311.914
2. Από συνδρομές μελών	65.000
3. Από δωρεές μελών	100.000
4. Από εισφορές για εκπολιτιστικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις	300.000
5. Από συνδρομές περιοδικού ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ	120.000
6. Από Λαχειοφόρο	100.000
7. Από Ημερολόγια	40.000
8. Από κληροδότημα Χαρ. Τόλη	150.000
9. Τόκοι καταθέσεων	40.000
10. Απρόβλεπτα	23.086
Σύνολο δρχ.	1.250.000

Ε Σ Ο Δ Ω Ν

1. Γραφική ύλη — Ταχυδρ. τέλη	30.000
2. Δημιοσιεύσεις — εκτυπώσεις	60.000
3. Κοινοφελή έργα στο Αμπελοχώρι	100.000
4. Ενίσχυση απόρων	50.000
5. Εκπολ. Ψυχαγωγικές εκδηλώσεις	400.000
6. Βράβευση μαθητών — φοιτητών	150.000
7. Έκδοση περιοδικού ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ	100.000
8. Συντήρηση περιουσιακών στοιχείων	30.000
9. Χορευτικός — θεατρικός όμιλος	200.000
10. Λειτουργία γραφείου (κοιν. κλπ.)	50.000
11. Γενικά έξοδα	30.000
12. Απρόβλεπτες δαπάνες	50.000
Σύνολο δρχ.	1.250.000

Τέλος η Γενική Συνέλευση τελείωσε τις εργασίες της με την εκλογή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Υποψήφιοι για το Δ.Σ. και η σειρά εκλογής των έχει ως εξής:

Μαρία Γιωτάκη	ψήφοι	67
Κώστας Νουτσόπουλος	ψήφοι	67
Γιώργος Κίτσος	ψήφοι	66
Λάμπρος Βλάχας	ψήφοι	51
Κώστας Δ. Έξαρχος	ψήφοι	51
Αποστόλης Κόκκινος	ψήφοι	38
Βασίλης Πάνος	ψήφοι	23

Εκλέγονται οι πέντε πρώτοι, Λευκά: 10,
Άκυρα: 1.

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δημήτρης Βασιλείου	75
Νίκος Έξαρχος	67
Στέλιος Δημητρίου	64

Εκλέγονται και οι τρεις.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Απανταχού Αμπελοχωριτών που αναδείχθηκε από τις εκλογές της 15ης Φλεβάρη 1986, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Κώστας Νουτσόπουλος	Πρόεδρος
Γιώργος Κίτσος	Αντιπρόεδρος
Μαρία Γιωτάκη	Γεν. Γραμματέας
Λάμπρος Βλάχας	Ταμίας
Κώστας Έξαρχος	Σύμβουλος

Αναλαμβάνοντας τα καθήκοντα τη νέα Διοίκηση του Συλλόγου, απευθύνει θερμό και εγκάρδιο χαιρετισμό προς όλα τα μέλη και διαβεβαιώνει ότι θα καταβάλει κάθε προσπάθεια να φανεί αντάξια της εμπιστοσύνης που της δώσανε με την ψήφο τους.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Από το προηγούμενο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας εί-
χει αποφασιστεί η δεντροφύτευση ορισμένων χώρων του χωριού μας.

Έτσι το νέο Διοικητικό Συμβούλιο θέλοντας να κάνει πράξη την
απόφαση αυτή, πραγματοποίησε τη δεντροφύτευση στις 22 Μάρτη 1986.

Τα δέντρα που φυτεύτηκαν ήταν ακακίες και σπάρτα.

Οι μισές ακακίες μπήκαν κατά μήκος του δρόμου από την Αγία
Τριάδα μέχρι τα Κοτοιαλάκια. Οι άλλες μισές μπήκαν στον καινούργιο
δρόμο προς το Πηγάδι.

Τα σπάρτα μπήκαν κοντά στις πλαγιές της Αγίας Τριάδας, γιατί
αυτά τα φυτά χρειάζονται ομαλό έδαφος για να αναπτυχθούν.

Η δεντροφύτευση που κράτησε μόνον 3 ώρες, έγινε συγχρόνως
με πολύ κέφι, συνοδευόμενο από τ' αστεία και τα γέλια αυτών που
συμμετείχαν σ' αυτή.

Έφτασαν ήδη αισιόδοξα μηνύματα για τα αποτελέσματα αυτής της
προσπάθειας.

Μας πληροφόρησαν πως τα περισσότερα από τα φυτά που φυτεύ-
τηκαν έδγαλαν φυλλαράκια.

Όμως παρ' όλα αυτά θα ήταν παράληψή μας να μην σχολιάσουμε
τη μικρή ανταπόκριση εκ μέρους των μελών του Συλλόγου μας σ' αυ-
τή την ωραία προσπάθεια.

Μόνο 20 άτομα συμμετείχαν στη δεντροφύτευση. Θέλουμε να μη-
στεύσουμε πως η μικρή συμμετοχή οφείλεται σε αμέλεια και όχι στην
αδιαφορία των μελών του συλλόγου μας για την υλοποίηση των απο-
φάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

Ελπίζουμε, στο μέλλον η συμμετοχή να είναι μεγαλύτερη, για να
μπορούμε να κάνουμε πράξη τις αποφάσεις που το περιεχόμενό τους
είναι γενικά αποδεκτό απ' όλους.

In MAH

Πριν 100 χρόνια η Εργατική Τάξη στην Αμερική αποφάσισε να δώσει μια από τις πιο σκληρές μάχες για την καθιέρωση του 8 ωρου.

Έτσι με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 100 χρόνων απ' αυτήν την πιρώτη μεγάλη απεργία και την καθιέρωση της Πρωτομαγιάς σαν μέρα παγκόσμιας απεργίας, θεωρώ σκόπιμο να παρουσιάσουμε με μια μικρή ιστορική αναδρομή μέσα από το περιοδικό μας τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις της εργατικής τάξης την μέρα της Πρωτομαγιάς από το 1886 μέχρι σήμερα. Όπως ανέφερα και στην αρχή, η ρίζα της Πρωτομαγιάς ξεκινάει από την Αμερική.

Άγριες αιματηρές απεργίες που εξελίσσονταν σε μάχες ανάμεσα στους εργάτες από τη μια μεριά και τα κυβερνητικά στρατεύματα μαζί με τους μπράβους των εταιριών από την άλλη, έγιναν στις Δυτικές Πολιτείες της Αμερικής.

Στα χρόνια εκείνα ξεχωρίζει η λευκή απεργία για το οχτάωρο την Πρωτομαγιά του 1886.

Η ιστορική εκείνη απεργία ξεκίνησε από την απόφαση που υιοθέτησε η νεαρή τότε Αμερικανική Ομοσπονδία Εργασίας στο συνέδριό της το 1884. Η απόφαση έλεγε ότι μετά την 1η Μάη 1886 η εργατική μέραι θα διαρκούσε πια 8 μόνο ώρες και κύρωζε για τη μέρα εκείνη την έναρξη ενός απεργιακού κινήματος με σκοπό να επιβάλει το οχτάωρο σε εθνική κλίμακα. Επίκεντρο της Πρωτομαγιάτικης αυτής απεργίας του 1886 ήταν το Σικάγο. Το οχτάωρο κατακτήθηκε και η απεργία αυτή έδωσε τεράστια ώθηση στο εργατικό κίνημα, αφού πολλά συνδικάτα ιδρύθηκαν με αφορμή αυτόν τον απεργιακό αγώνα. Η μεγάλη απεργία του 1886 προκάλεσε ένα από τα πιο βάρβαρα εγκλήματα των καπιταλιστών σε βάρος της εργατικής τάξης. Οι δολοφονίες των απεργών ήταν μια απεγγνωμένη τους προσπάθεια να τσακίσουν το αμερικανικό κίνημα.

Τέλος σε αιώνινη αυτής της μεγάλης μάχης καθιερώθηκε η Πρωτομαγιά σαν παγκόσμια ημέρα της εργατικής τάξης, ύστερα από απόφαση που πήρε η ιδρυτική συνέλευση της Δεύτερης Διεθνούς Ένωσης των Εργαζομένων στις 14 Ιουλίου 1889 στο

Παρίσι.

—Στην πατρίδα μας για να καθιερωθεί η Πρωτομαγιά σαν μέρα των εργαζομένων χρειάστηκαν μεγάλες θυσίες, πολύ αίμα κύθηκε στις διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις.

Οι πρώτοι γιορτασμοί της εργατικής Πρωτομαγιάς στην Ελλάδα πραγματοποιούνται τη στιγμή που αρχίζει ν' αναπτύσσεται το εργατικό κίνημα και οι σοσιαλιστικές ιδέες προσπαθούν να επικρατήσουν μέσα σ' αυτό.

Έτσι στα 1894 γιορτάζεται για πρώτη φορά η εργατική Πρωτομαγιά.

Η προετοιμασία για το γιορτασμό αυτό είναι τόσο έντονη ώστε θορυβείται η άρχουσα τάξη. Οι προκρύξεις που ρίχνουν κατά χιλιάδες στην Αθήνα οι σοσιαλιστές καλούν το λαό σε συγκέντρωση, η οποία και πραγματοποιείται. Πολύς είναι ο εργατικός κόσμος που ανταποκρίνεται στο κάλεσμα και ανάμεσά τους ένας σημαντικός αριθμός γυναικών.

Η συγκέντρωση κάνει δεκτό ψήφισμα προς την κυβέρνηση με την απαίτηση να καθιερωθεί:

- Κυριακή αργία.
- 8ωρη δουλιά.
- απαγόρευση εργασίας ανηλίκων.
- σύνταξη στους απόμαχους της δουλιάς
- κατάργηση της θανατικής ποινής και της προσωπικής κράτησης για χρέον.

Αργότερα η αστυνομία εξαπολύει ένα άγριο κυνηγυπτό εναντίον των σοσιαλιστών. Συλλαμβάνει πολλούς και μετά από βάρος βαριού ανάκριση και φριχτά βασανιστήρια πεθαίνει στα κρατητήρια της ασφάλειας ο φοιτητής της νομικής Ευθ. Μαρκαντονάτος.

Στα 1911 η Πρωτομαγιά γιορτάζεται στη Θεσσαλονίκη. Η εκδήλωση παίρνει πανεργατικό, παλλαϊκό χαρακτήρα. Η αστυνομία με πρόσοχη την προσωπική ασφάλεια του Σουλτάνου, που εκείνες τις μέρες πραγματοποιεί επίσκεψη στη Μακεδονία, επεμβαίνει και συλλαμβάνει τους πρωτεργάτες της εκδήλωσης.

Το 1912 η Πρωτομαγιά γιορτάζεται στην Αθήνα με κεντρικό σύνθημα:

«8 ώρες δουλιά, 8 ώρες ανάπτυξη, 8 ώρες ύπνο»

Στα 1918 τερματίζεται η προϊστορία του εργατικού και σοιαλιστικού κινήματος. Η ίδρυση της ΓΣΕΕ (10 - 1918) οριοθετεί ολόκληρη τη μετέπειτα πορεία του εργατικού κινήματος.

Από τότε η Πρωτομαγιά γίνεται μόνιμα και πιο συγκεκριμένα η μέρα του ταξικού αγώνα της εργατικής τάξης της χώρας μας, ενώ ταυτόχρονα συνδέεται με τον ταξικό αγώνα του Παγκόσμιου Προλεταριάτου.

Στα 1924 η Ελλάδα έχει ανακηρυχθεί «Δημοκρατία». Παρ' όλα αυτά ο γιορτασμός της Πρωτομαγιάς έχει απαγορευτεί από την κυβέρνηση.

Παρά την απαγόρευση, το ΚΚΕ και η ΓΣΕΕ με ανακοινώσεις καλούν το λαό να συμμετάσχουν στο γιορτασμό. Η συγκέντρωση στην πλατεία του Δημοτικού θεάτρου και η πορεία προς το κέντρο της Αθήνας πραγματοποιείται, απέζοντας τον κλειό που είχαν δημιουργήσει με το στρατό. Έτοι μπαίνουν οι εργάτες στο Εργατικό Κέντρο και ρίχνουν προκηρύξεις με συνθήματα: «Φτηνό ψωμί», «Κάτω οι άμεσοι φόροι», «Κάτω η αστική δημοκρατία», «Ζήτω ο Κομμουνισμός».

Ο στρατός διατάσσεται να χρησιμοποιήσει τα όπλα.

Ο απολογισμός της ημέρας ήταν 1 νεκρός και 12 βαριά τραυματισμένοι.

Η Πρωτομαγιά της Κατοχής είναι κομμάτι του Εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα που διεξάγει την εποχή αυτή ο λαός ενάντια στους καταχτητές ντόπιους και ξένους.

Άσβεστη στη λαϊκή μνήμη παραμένει η ματωμένη Πρωτομαγιά του 1944. Ο γιορτασμός της είναι η θυσία 200 κομμουνιστών, πατριωτών που κρατούσαν στις φυλακές του Χαιδαρίου, από τους Γερμανούς. Τόπος εκτέλεσης ήταν το σκοπευτήριο της Καισαριανής. Ήταν 200 μετρημένοι, που με το αίμα τους έβαψαν τη γη κόκκινη. Μαζί τους εκείνη τη στιγμή αιμορραγούσε ολόκληρο το Ελληνικό Έθνος. Ο λαός το ίδιο βράδυ της εκτέλεσης κατεβαίνει σε γενική κινητοποίηση. Έτσι γιορτάζεται η Πρωτομαγιά του '44, η πιο κόκκινη, η πιο αιματόβρεχτη Πρωτομαγιά της Ελληνικής Ιστορίας,

Στα χρόνια που ακολουθούν, η εργατική πρωτομαγιά πάντα άμεσα συνδεδεμένη με τα αιτήματα της εργατικής τάξης και όλου του εργαζόμενου λαού αντανακλά το επίπεδο και τις συνθήκες ανάπτυξης του κινήματός του. Δεν υπάρχουν νεκροί. Είναι όμως άφθονες οι συγκρούσεις με την αστυνομία του αστικού κράτους.

Στα 1945 η εργατική Πρωτομαγιά γίνεται σε συνθήκες άγριας τρομοκρατίας.

Την Πρωτομαγιά του 1952 ο λαός στεφανώνει τον τάφο του Μπελογιάννη και αγωνίζεται για την «ειρήνη», την «αμνηστεία», τημά τους 200 της Καισαριανής μα και τους νέους νεκρούς.

Οι Πρωτομαγιές της εφτάχρονης φασιστικής δικτατορίας, που γιορτάζονται κυρίως από τα αντιδικτατορικά μέτωπα των Ελλήνων του εξωτερικού, έχουν τα συνθήματα ολόκληρου του κινήματος ενάντια στην αμερικανοκίνητη χούντα, ενάντια στις βάσεις και το NATO, για «ψωμί, παιδεία, ελευθερία».

Από τη μεταπολίτευση του '74 ως τις μέρες μας, η εργατική τάξη δίνει αγωνιστικά το παρών, της στο γιορτασμό της πρωτομαγιάς.

Η ιστορία της εργατικής πρωτομαγιάς στη χώρα μας δείχνει ότι από το ξεκίνημά της αυτή συνδέεται με την πιο δημοκρατική, προοδευτική ιδεολογία της εποχής, τη σοσιαλιστική.

Ουρανία Ν. Πραμαντιώτη

Ερωτήματα για την εκπαίδευση σήμερα

Το χωριό μας είχε και έχει μια ιδιαίτερη παράδοση και σχέση με τα «γράμματα» που δεν είναι άσχετη με τις συγκεκριμένες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες κάτω απ' τις οποίες έζησε.

Σήμερα άμεσα ή έμμεσα η συντριπτική πλειοψηφία των συγχωριανών μας ενδιαφέρεται και προβληματίζεται γύρω από τα προβλήματα της εκπαίδευσης ή τουλάχιστον γύρω απ' τα αποτελέσματά της.

Πρόθεση αυτού του σημειώματος δεν είναι ν' αναλύσει όλες τις πλευρές του θεσμού που λέγεται εκπαίδευση, αλλά να θέσει ορισμένα ερωτήματα σχετικά μ' αυτό το θέμα.

Ερωτήματα βέβαια που δεν απευθύνονται σε «ειδικούς» με την στενή έννοια του όρου, αλλά σ' όσους έχουν σχέση με το πρόβλημα, δηλαδή σχεδόν σ' όλους μας.

Απώτερος στόχος τούτη η σπίλη να καθιερωθεί στην έκδοση του περιοδικού και να συμβάλει όσο είναι δυνατό στην προώθηση του προβληματισμού στο θέμα αυτό, μέσα από έναν δημοκρατικό διάλογο όλων όσων το επιθυμούν.

Το πρώτο ερώτημα αναφέρεται γύρω από τους στόχους - σκοπούς της εκπαιδευτικής διαδικασίας μέσα σε κάθε οργανωμένο κοινωνικό σύνολο.

Η απάντηση εδώ είναι ιστορικά και κοινωνικά ξεκαθαρισμένη.

Μέσα από την εκπαιδευτική διαδικασία μεταφέρεται η καταχτημένη γνώση στις νεότερες γενιές και ταυτόχρονα γίνεται προσπάθεια να ενστερνιστούν αυτές οι γενιές τα ιδαικά και τις αιτίες της συγκεκριμένης κοινωνίας που γίνεται η διαδικασία αυτή.

Μ' αυτό λοιπόν διαπιστωμένο, δημιουργούνται τα παρακάτω ερωτήματα:

—Είναι το σχολείο κι' αυτά που διδάσκονται «άνθρωπα» «ουδέτερα» «αντικειμενικά»;

—Είναι απόροια της γενικώτερης θεώρησης που έχουν για την κοινωνία εκείνοι που ασκούν την εκπαιδευτική πολιτική ή όχι;

—Κατά πόσο το δικό μας σχολείο είναι συνδεδεμένο με την ανάπτυξη του τόπου;

Σε ποιά λογική εντάσσεται η ύπαρξη Ιδιωτικών Κολλεγίων απ' τη μία και δημοσίων σχολείων απ' την άλλη;

—Φταίνε γενικά οι «κακοί εκπαιδευτικοί» όπως από πολλούς υποστηρίζεται, ή τα προγράμματα σπουδών και η ανεπάρκεια μέσων;

—Γιατί συστηματικά στον τόπο μας αγνοούνται ή δεν παίρνονται όσο θάπτετε υπ' όψη οι απόψεις των φορέων της εκπαίδευσης.

Τέλος — γιατί ο κατάλογος των ερωτημάτων είναι μακρύς — Τί θα γίνει με το τεράστιο πρόβλημα των πτυχιούχων ανέργων που παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις;

Δημήτρης Κ. Σιώτος

KOINOTIKA NEA

Για τον καινούργιο χρόνο έχουν προγραμματιστεί για το χωριό
μας τα παρακάτω έργα.

1. Έγινε αποδοχή πίστωσης 1.000.000 & 500.000 δρχ. για την τσιμεντόστρωση του δρόμου από το σπίτι του Χ. Τζιουβάρα (Εκκλησία) μέχρι τις κρανιές.
2. Για την σχιχωμάτωση του Νεκροταφείου έχει μεταφερθεί χώμα μέχρι την πλατεία του χωριού και από εκεί θα μεταφερθεί το Πάσχα στο νεκροταφείο εθελοντικά.
3. Τοποθετήθηκαν σχάρες στο πηγάδι για την συλλογή και διευθέτηση των νερών της βροχής. και
4. Έγινε προστασία του δρόμου από τις βροχές στο σπίτι της Μαρίνας Πατσιούρα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Γάμοι:

1. Η Θάλεια Γ. Τσώνη με τον Μιχάλη Κλείτσα από την Λυγοφά.
2. Η Αικατερίνη Χρ. Σιώτου με τον Γρηγόρη Κυρούση
3. Ο Παύλος Αν. Πραμαντιώπης με την χωριανή μας Βέρα Ι. Κίτσιου.

Γεννήσεις:

1. Η Ακυλίνη Χρ. Μπαλωμένου - Τσιναδου	κορίτσι
2. Ο Δημήτρης Κ. Αναστασίου	κορίτσι
3. Ο Άγγελος Ι. Μπαλωμένος	αγόρι
4. Ο Δημήτριος Χρ. Τζιουθάρας	κορίτσι
5. Ο Γεώργιος Β. Πάνου	αγόρι
6. Η Ανέτα Χρ. Παπούούρα - Μεϊντάνα	κορίτσι
7. Ο Αυγύνιος Δ. Αντωνίου	αγόρι

Θάνατοι:

Η Αγγελική, σύζυγος Λευτέρη Βασιλείου (Μητροκώστα) στις
25.11.85.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Η Σύνταξη	Σελίδα	3
8 Μάρτη	»	4
Μοιρολόγι Ηπείρου	»	9
Μοναδική θεραπεία στα θύματα		
της Πυρηνικής έκρηξης είναι η πρόληψή της	»	10
Υστερνό	»	14
Τροφές τα παλιά χρόνια στο Σκλούπιο	»	15
Η στήλη του συλλόγου μας	»	17
Σχολιάζοντας τα γεγονότα	»	23
1η Μάη	»	24
Ερωτήματα για την εκπαίδευση σήμερα	»	28
Κοινοτικά νέα	»	30
Κοινωνική στήλη	»	31